

בזיתים, להודיע, שאפילו בשמן, שהוא יקר, והפסדו מרובה, דעת רבי יהודה, שטוען פעם אחת ולא יותר.

היפך בזיתים וארעו אבל

משנתנו, בה מבואר הדין הנ"ל, בענין מהפך זיתיו קודם המועד, ונאנס מלטעון בבית הבד עד המועד, קודם ששננה בה הדין הנ"ל, הזכירו בה דין מהפך זיתיו, וארעו אבל האוסרו במלאכה, ולא נפרש דינו בזה.

לדברי רב שישא בריה דרב אידי – הטעם שלא נתפרש דינו של אבל שהיפך זיתיו קודם אבלו, כי הוא שונה מדין מהפך זיתיו קודם המועד, והאבל **אסור לטעון בימי אבלו אף זיתים שכבר היפך קודם לכן**, שדברים המותרים במועד אסורים בימי אבלו. [וברייתא מסייעת את רב שישא].

ולדברי רב אשי – הטעם שלא נתפרש דינו של אבל שהיפך זיתיו קודם אבלו, כי הוא שווה לדין מהפך זיתיו קודם המועד, והאבל גם כן **מותר לטעון בימי אבלו זיתים שהיפך קודם אבלותו**. והדברים קל וחומר, שכן מלאכה במועד אסורה מהתורה, שנאמר, "אֶת חַג הַמִּצּוֹת תִּשְׁמֹר שְׁבַעַת יָמִים" (שמות כ"ג ט"ו), לימד על כל החג שהוא אסור במלאכה, ואף על פי כן הקלו חכמים במקום הפסד, כל שכן לענין מלאכה בימי אבלות שאסורה מדברי חכמים, שהקלו בה במקום הפסד. ולכן פירש משנתנו הדין במועד, לומר שאפילו במועד מותר, וכל שכן שהאבל מותר.

מלאכות שאחרים עושים בשביל האבל

בברייתא נמנו מלאכות שהאבל אסור לעשות בעצמו אבל אחרים מותרים לעשות לו:

א. היו זיתיו הפוכים, באים אחרים, ונותנים אותם בבית הבד, וטוענים עליהם קורה ראשונה^א. [אבל הוא לא יעשה בעצמו ומכאן סיוע לדברי רב שישא שדברים המותרים במועד אסורים בימי אבלו שהרי במועד הוא רשאי לעשות זאת בעצמו].

ב. היו כדיו צריכים שיגופו אותם, כדי שישתמר מה שבתוכם, ולא יתקלקל, **אחרים מגיפים אותם**.

^א כן פירש רש"י. ויל"ע הוא כדעת רבי יהודה בלבד, או שלדעת הברייתא הזו, באבל מודה רבי יוסי, שטוענים רק קורה אחת.